

Kedves testvéreim a Krisztusba vetett hit által!

Igénkben Jézus egyik tanítványa arról kérdezi őt, hogy Isten megismerésének mi a titka, a logikája? Hogyan lehet az, hogy Jézus tanítványai érzik: olyan titkot ismertek meg, ami rejtett a világ előtt. Miért éppen ők a kiválasztottak? És miért van elrejtve Isten megismerése mások előtt? Júdás kérdése máig érvényes, az ember nem érti Isten megismerésének titkát. Isten az ember számára gyakorlatilag megismerhetetlen. Titok. Értelem által lehetetlen őt megragadni, hiszen magasabb rendű, sőt a legmagasabb rendű lény. A bölcsesség lehetősége is kizárt, mert a legjobban csengő emberi igazságok is csak filozófiák, amelyek csupán az ember szellemi megistenülésének kísérletei. Szépek lehetnek, sőt felemelők is, de nem üdvözítők. Nem azonosak Isten lényegével. Hiába, hogy azt szeretnénk hinni: valahol minden vallási filozófia ugyan arról az Istenről beszél, valójában mindegyik teljesen mást tanít. Ugyan, hogy lehetne például ugyanazt az Istent látni a keresztyénségben és a hinduizmusban, hogy ha a hindu vallás szerint az normális, ha egy indiai férfi, ha megteheti, akkor élete végén egyszerűen csak egyre több vallásgyakorlattal él, már nem foglalkozik kétkezi munkákkal, házi teendőkkel, és a felesége pedig őt kell, hogy kiszolgálja. Egy keresztyén idős férfitől éveket így élni bizony nagyon harmatos produkció lenne. És akkor a feleségek különböző sorsának problémájáról még nem is szoltunk. Egy szó, mint száz: Istenhez nem a vallások bölcséletének útja vezet. Isten ráadásul szándékosan elrejtőzik ezek elől az értelemmel és bölcsességgel keresők elől. Jézus például ezért imádkozott egy ízben így: „Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsék és értelmesek elől, és felfedted az egyszerű embereknek.” Szó szerinti fordításban: felfedted a kisgyermekeknek. (Máté 11:25) A magunk kútfejből pattant ötletek, bölcsességek alapján keresni és találni Istent tehát meg is látszik, hogy az milyen egy ostoba dolog! Amilyen bátorítónak tűnik ez az Istenkereső kaland, olyan veszélyes és felszínes gondolkodásmód, lelki beállítottság. Ezzel a módszerrel örökké csak bálványokig, bálványképekig jutunk, de nem az egy, igaz élő Istenig, aki ezt a világot teremtette fenntartja és bölcsen igazgatja. Ez a módszer tehát nagyon nem jó. És eleve kérdés, hogy miből tudjuk, hogy az irány, aminek mentén próbálunk Isten felé haladni, jó? A szívünk alapján? Amikor például az ember kicsi korától lassan elkezd az önzését egyre nyíltabbá tenni, akkor az nyilvánvalóan nem Istenhez közeledés. Persze, lehet ennek élet venni azzal, hogy a kisgyermekekben egyszerre van jó is meg valami isteni is, de értsük meg: az út ilyen módon túl nagy kerülőt jelent. Túl hosszú. Nem elég egy élet hozzá. Amit most majd mondani fogok, nem viccből mondom, hanem halál komolyan. Buddhisták vizsgálták, hogy az ő hitük szerint az ember életét 1 egységnek véve hány élet alatt juthat el az ember ahhoz, hogy egyé váljon az Istennel. A végeredmény sokkoló volt: több millió. Mármost úgy, hogy mindig a halál után egy következő életben valaki onnan folytatja, ahol már az előző járt, sőt amiben már nem is esett vissza. És akkor ehhez tegyék hozzá azt, hogy eleinte a legkonokabb gazembertől eljutni egy nálánál rendesebb emberhez nyilvánvalóan nem nagy trükk, de képzeljétek el, amikor már Teréz anyát kell majd überelni, akkor majd mennyire lehetetlen lesz csak 1 egységnyit is haladni Isten felé. Nevetve mondom, hogy sajnos még csak leszármazottja sincs, akiben reménykedhetnénk.

Ne értsetek félre: nem vallom a reinkarnációt, a testben újjászületést. Ezt csak azért hoztam például, hogy láttassam: még más vallásban is érzik, hogy mennyire nehéz dolog, sőt lehetetlen eljutni Istenig, vagy az ő megértéséig.

Bizony, Istent megismerni képtelenség. Nem azért, mert örökkévalónak tűnik, ha az előre haladásban még optimális esetben is mindig feleződne a következő életútnál, szakasznál az út

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2024. március 10-én.

hossza az előző megtetthez képest, hanem azért, mert valójában mindig feleződne az az út, amiben Isten felé haladhat az ember, mármint ami abból még hátra van. Értitek, hogy így soha nem jut az ember Istenhez. Mindig lesz távolság, aminek még feleződnie kell.

Istent megismerni csak úgy lehet, ha ő lép az ember felé, ha ő teszi meg a szívességet, hogy az ember számára felfoghatóvá tegye magát. És ezzel meg is érkezünk a második gondolathoz. Ahhoz, hogy Isten viszont segít ebben az Istenkeresésben az embernek és kijelenti magát, mintegy leleplezi magát Jézus által. Az egész Biblia minden egyes könyvével, próféciájával, teológiájával a bűnös emberről szól és a megváltás felé irányul, sőt egy konkrét Megváltóra irányul. Nem csupán arról van szó, hogy minden könyv 1 Istenről szól, és, hogy ez az Isten élő személy, aki kapcsolatot keres az emberrel, hanem ez az Isten üdvözíteni is akarja és tudja az embert. Igaz, minden vallás Istent keresi, de az volt kedves Isten előtt, hogy a zsidó valláson keresztül, és azon belül Jézusban jelentse ki magát. Isten Jézusban testté lett, látható lett. Jézusban utánunk nyúlt. Nem csak egyszerűen felénk. Jézusban Isten nem csak örök érvényű és személyre szabott tanítást adott magáról, hanem egyben megjelenítette az egyetlen igaz emberségnek, a valóban Istent ismerő, és belőle élő embernek a példáját. Jézus első zsengeként élt. A legszebb, érintetlen hajtásként. És ahogyan azt János evangélista evangéliuma elején vallja: Jézus közöttünk lakott, mint Isten igéje, kijelentése, és mi láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Kedves testvéreim! Ahogyan igehirdetésem elején elhangzott: Júdás azt kérdezte Jézustól: Miért akarod épp nekünk kijelenteni magad, s miért nem az egész világnak? Ez a kérdés egy kicsit egyébként annak az igazságáról szól, amit elmésen egy gyülekezeti tagunk 2 hete így fogalmazott meg: Jézus nem azzal volt elfoglalva, hogy vallásában az emberek véleményét integrálja, hanem azzal, hogy az Atya akaratát mondja, cselekedje, megjelenítse. De ki érti ezt a kijelentést? Nem mindenki. Csak az alázatos ember. Csak aki úgy viszonyul hozzá, mint egy kisgyermek a szeretett apjához, vagy akár anyjához. Csak a magát tökéletlennek, bűnösnek valló embernek nyílik meg Isten, aki Jézus életében és halálában azt látja, hogy miattam, helyettem és érettem élt és halt. Csak az újjászületett ember érti Istent. A megtérés nélkül lassan, egyre inkább Istent megértővé válni nem lehet. Csak a szeretetteljes és tiszteletteljes párbeszédben, megszólítottásban, befogadásban, engedelmisségben, Isten Szentlelke által. Az Istennek a lénye, lényege a közös életútban, az engedelmes cselekvés közben derül ki. Elindulás nélkül, ráhagyatkozás nélkül, kívülről nézve nem lehet őt megismerni. Aki cselekedni akarja, az ismeri meg. A hit tehát az engedelmes cselekvés akarása. Nem az erkölcsi jó cselekvése, hanem Isten parancsolatainak, törvényeinek megismerése és cselekvése. Isten szeretése által. Egyébként a „megismerni-szeretni-beleszeretni-házasságra lépni” fogalom a héber nyelvben ugyanaz. Hiszen csak kötésben, kapcsolatban derül ki, hogy ki a másik! Méghozzá folyamatosságban és nem úgy, hogy időnként arccal felé, időnként arccal más felé fordulunk.

Isten megismerése tehát nem más, mint Jézussal járni az életet. Ámen.

Imádkozunk Cseri Kálmánnak, egy áldott életű igehirdetőnek a szavaival: „Mennyei Édesatyánk! Olyan sokszor döntöttünk életünkben már rosszul. Olyan sokszor utólag fogtuk a fejünket, és próbáltuk helyrehozni a dolgokat. Oly sok mindent nem tudtunk és már nem is tudjuk soha helyrehozni és pótolni.

Köszönjük, hogy te nagy szeretettel éppen az ilyen rossz döntésektől is meg akarsz óvni minket. Bocsásd meg, ha sokszor makacskodunk. Bocsásd meg, ha csak hirtelen, gyors segítséget igényelünk tőled, de nem bízunk benned annyira, hogy az egész jövőnket reád tudnánk bízni.

Munkáld ki bennünk, kérünk ezt a bizalmat. Szabadíts meg minden önhittségtől, minden veled szembeni bizalmatlanságtól. Ajándékozz meg minket egyre erősödő, megalapozott hittel. Segíts el mindannyiunkat az újjászületés csodájára, hogy legyen vevőkészülékünk, hogy a te Szentlelked legyen bennünk, és értsük a te gondolataidat. Tudjunk szív szerint egyetérteni veled. Tudjuk bizalommal cselekedni is azt, amit megértettünk a te akaratodként.

Köszönjük, hogy olyan kedvesen ígéred ígédben, hogy akinek nincs bölcsessége, az kérje tőled, és te szemrehányás nélkül adod. Ajándékozz meg minket ezzel. Könyörülj rajtunk, hogy tudjuk mindennap újra tartani a fülünket, és úgy elővenni a te szent ígédet, hogy készek vagyunk befogadni azt, amit te akarsz éppen mondani. Hadd csodálkozzunk el azon, hogy éppen ezek az igék adnak választ a mi aktuális kérdéseinkre is, és adnak eligazítást sokféle nyomorúságunk között.

Segíts minket, Úr Jézus, hogy tudjunk téged teljes szívünkből szeretni. Ámen.”